

Social- og indenrigsminister Astrid Krag's talepapir

Anledning	Samråd i Social- og Indenrigsudvalget, alm. del, spørgsmål G-I.
Dato / tid	Torsdag den 21. november 2019 kl. 13.00-14.00
Sted	Folketinget, FT 1-133
Talens varighed	Ca. 13 min

Det talte ord gælder

[1. Indledning]

Tak for invitationen til dette samråd, som handler om samspillet mellem os politikere og embedsværket, og særligt ansættelsen af en kommunikationschef i Social- og Indenrigsministeriet.

Samrådsspørgsmål G

[2. Ansættelsen af kommunikationschefer]

Lad mig starte fra en ende af. I samrådsspørgsmål G spørges der til min holdning til, at Social- og Indenrigsministeriets ansættelse af en ny kommunikationschef og en række andre ministeriers ansættelse af nye presse- og kommunikationschefer har skabt debat med risiko for yderligere mistillid til politikerne i befolkningen.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at jeg som social- og indenrigsminister ikke kan forholde mig til andre ministeriers ansættelser. Jeg vil dog gerne forholde mig til, hvorfor Social- og Indenrigsministeriet har ansat en kommunikationschef.

[3. Kommunikation og formidling er vigtigt]

Behovet for at ansætte en kommunikationschef i mit ministerium skal ses i sammenhæng med, hvem jeg er som politiker. Jeg lægger stor vægt på det, som jeg kalder fortællekraft. Det gjorde jeg som menigt folketingsmedlem. Og det gør jeg også som social- og indenrigsminister, hvor jeg ser det som en af mine vigtigste opgaver at give stemme til de mest udsatte i vores samfund, som ikke selv har en stemme i debatten.

Hjemløse, stofmisbrugere og mennesker med handicap har sjældent lange kronikker i aviserne eller sidder i de bløde sofaer i tv-studierne. De mennesker vil jeg gerne give en større stemme i dansk politik, fordi det betyder noget for, hvordan vi ser vores samfund og prioriterer vores politik.

God kommunikation handler om dialog. At vi politikere kan forklare vores handlinger, så det er til at forstå og dermed debattere og kritisere – eller måske ligefrem rose.

Den politiske kommunikation spiller en stor og meget vigtig rolle: nemlig at vi som politikere kan forklare over for befolkningen, hvad vi vil, og hvorfor vi vil det. Og hvad vi gør, og hvorfor vi gør det.

Dét mener jeg er en helt grundlæggende forudsætning for et velfungerende demokrati. Men også for, at vi måske kan gøre os forhåbninger om at genoprette danskernes tillid til os politikere. Det kræver, at vi ikke lukker os om os selv, men at vi stiller op og forklarer os og står på mål for vores politik i debatter med politiske modstandere, i interviews og til arrangementer rundt om i landet.

Derfor har jeg som minister fra start lagt vægt på, at mit ministerium har fokus på den eksterne kommunikation af min og regeringens politik; både i traditionelle medier som tv, aviser og fagblade, men også på de sociale medier.

Da jeg tiltrådte, var det derfor mit ønske, at ministeriet – ud over pressechefen, som allerede var ansat i ministeriet – fik en kommunikationschef. En kommunikationschef, der kunne styrke den eksterne kommunikationskompetence i ministeriet med særligt fokus på taler, politiske budskaber og de sociale medier.

Siden er jeg kun blevet bekræftet i vigtigheden af en stærk politisk kommunikation og fortællekraft.

[4. Ansættelsen af kommunikationschef i SIM]

Det er selvfølgelig væsentligt, at de personer, der ansættes i centraladministrationen, er kvalificerede til at varetage deres stillinger. Det har også været det helt afgørende hensyn i rekrutteringen og ansættelsen af kommunikationschefen i Social- og Indenrigsministeriet.

Jeg har selvfølgelig godt bemærket, at ministeriets ansættelse af en kommunikationschef har skabt debat.

Derfor er det også rigtig fint med denne anledning til at slå fast, at rekrutteringen af kommunikationschefen er foregået helt efter bogen:

Alle de regler, der gælder for opslag af stillinger i staten er blevet overholdt, dvs., stillingen blev slået offentligt op i minimum 14 dage, og indholdet af stillingsopslaget opfyldte alle kravene til stillingsopslag. Der blev nedsat et ansættelsesudvalg. Og der blev afholdt ansættelsessamtaler med egnede ansøgere. Processen mandede ud i, at et enigt ansættelsesudvalg traf beslutning om at ansætte den bedst kvalificerede ansøger til stillingen.

Som ministeriet også har oplyst til pressen blev den pågældende tilbudt stillingen, fordi vedkommende har dokumenteret ledererfaring, baggrund i medieverdenen, viden om ministeriets ressortområde fra sin tidligere stilling som kommunikationschef i Danske Handicaporganisationer (DH) og politisk tæft.

Jeg har bemærket, at Ole Birk Olesen er meget optaget af, at den nye kommunikationschef engang har været politisk aktiv. Men at man har været det skal ikke brændemærke folk og forhindre dem i at få et job, som de er fuldt kvalificerede til.

Jeg synes, det vil klæde debatten om denne sag at have alle informationer med: Nemlig at ministeriet har ansat en kommunikationschef, der helt indiskutabelt er kvalificeret.

Samrådsspørgsmål H

[5. Vilkår for embedsværket]

Og lad mig så gå videre til næste spørgsmål, samrådsspørgsmål H. Her spørges til min holdning til, hvorvidt ministeriets ansættelse af den nye kommunikationschef med partipolitisk baggrund, risikerer at underminere tilliden til embedsværkets neutralitet.

Jeg kunne jo sådan set stille præcis det samme spørgsmål til spørgeren: Mener Ole Birk Olesen, at han var i gang med at underminere tilliden til embedsværkets neutralitet, da Bolig- og Transportministeriet - under ham som minister - ansatte en pressechef, der tidligere havde været ansat i Venstres Center for Kommunikation og Politik på Christiansborg? Det synes jeg sådan set kunne være interessant at få svar på.

Jeg vil gerne rose Berlingske for et kreativt billedsprog, da de spurgte Ole Birk Olesen, om han ikke kaster med dartpile, når han selv bor i et ballonhus.

Den havde jeg ikke hørt før, men det viser jo dobbeltmoralen ganske godt.

BT beskrev tilbage i 2017, at otte tidligere Venstre-medarbejdere havde fået job i ministerierne.

Men dengang kaldte Liberal Alliance ikke ministre i samråd. Måske fordi det ikke er så mærkeligt, at politisk interesserede mennesker søger job i ministerierne.

Man får lyst til at bruge det gamle ordsprog om, at ”moral er godt – dobbeltmoral er dobbelt så godt”. For det er da en mærkelig dobbeltmoral, at når Ole Birk Olesens tidligere ministerium ansætter en embedsmand med politisk baggrund, er det helt i orden. Så er der ingen problemer. Men når et ministerium under en socialdemokratisk minister gør det samme, så råber man bål og brand og indkalder til samråd.

Jeg tror, at Ole Birk Olesen ligesom jeg, er fuldstændig klar over, at i staten ansættes embedsmænd på baggrund af en samlet vurdering af deres personlige kompetencer og faglige kvalifikationer. Ikke efter hvilken politisk overbevisning, de har.

Vi har politisk neutrale embedsmænd i Danmark. Men det betyder jo ikke, at embedsmænd ikke har deres egne personlige politiske holdninger og synspunkter. Og det er de i deres fulde ret til at have.

Jeg tror, vi stikker hinanden blår i øjnene, hvis vi går rundt og påstår, at neutrale embedsmænd er ensbetydende med, at embedsmænd ikke har – og ikke må have – en politisk overbevisning. Eller at de under ingen omstændigheder må have eller nogensinde have haft et partitilhørsforhold.

Jeg går ind for, at den til enhver tid siddende regering skal have de bedste betingelser for at få sin politik igennem. Og her spiller et godt og tillidsfuldt samarbejde med embedsværket i centraladministrationen en vigtig, hvis ikke afgørende, rolle. Derfor skal vi have et fagligt stærkt og politisk tænkende embedsværk. Men det skal i sin rådgivning af ministeren og ageren i øvrigt være partipolitisk neutralt.

Det er et vilkår i ansættelsen som embedsmand, at man indvilger i at arbejde for alle typer af ministre, uanset partifarve. Heri ligger en forpligtelse til at bringe ens faglighed i spil på en neutral og upartisk måde - også efter et eventuelt regeringsskifte. Og det gælder, uanset hvilken politisk overbevisning man personligt selv har.

Samrådsspørgsmål I

[6. Roller for klassiske embedsmænd vs. særlige rådgivere]

Det leder mig frem til det sidste spørgsmål. Her spørges, om jeg er enig i, at embedsmænd skal ansættes på baggrund af deres faglige kompetencer, og at personer, der helt eller delvist ansættes på baggrund af deres partipolitiske kompetencer, skal ansættes som særlige rådgivere, så der ikke kan opstå tvivl om embedsmænds neutralitet. Derudover spørges til,

hvad jeg ser af fordele ved, at vi i Danmark har et partineutralt embedsværk.

Som jeg allerede har sagt, at det er min holdning, at embedsmænd skal ansættes ud fra en samlet vurdering af deres faglige og personlige kvalifikationer og kompetencer. Og at de i deres opgavevaretagelse er underlagt et krav om partipolitisk neutralitet.

Særlige rådgivere rekrutteres egenhændigt af regeringen; ansættes af ministerierne; og yder primært politisk-taktisk rådgivning til ministeren. Særlige rådgivere er ikke underlagt krav om partipolitisk neutralitet.

Jeg ser flere fordele ved at bevare systemet med et partipolitisk neutralt embedsværk. Embedsværket betjener den til enhver tid siddende regering, uagtet partifarve. På den måde sikres kontinuitet og stabilitet. Embedsværket er sagligt og objektivt orienteret. Det er en styrke.

Men når det er sagt, så ligger det også i rollen som embedsmand loyalt at hjælpe sin minister med at gennemføre dennes og den siddende regerings politik. Og derfor er det politisk neutralt

embedsværk jo ikke apolitisk – og skal, efter min opfattelse, heller ikke være det.

Men embedsmandens egen *personlige* politiske overbevisning må selvsagt ikke være styrende for den rådgivning, en minister får.

[7. Afrunding]

Jeg synes, at de overordnede linjer er klare, nemlig; at vi har faglige og neutrale embedsmænd, som består, når regeringer skifter. Og så har vi partipolitisk- taktiske særlige rådgivere, som går af med ministeren.

Det mener jeg på ingen måde er i modstrid med, at jeg som minister har haft et ønske om at styrke ministeriets eksterne kommunikation, og at ministeriet derfor har ansat en kommunikationschef.

Som jeg har redegjort for her, er ansættelsen af kommunikationschefen foregået helt efter bogen. Derfor mener jeg ikke, at ansættelsen på nogen måde risikerer at skabe hverken mistillid til det politisk neutrale embedsværk eller til os politikere.

Dét, jeg til gengæld tror, bidrager til mistillid og politikerlede, er, når politikere forsøger at sværte politiske modstandere til med udokumenterede påstande om kammerateri og omgåelse af reglerne.

Og det bliver ikke bedre af, at selvsamme politikere samtidig opererer med dobbelte standarder. Så ansættelse af embedsmænd med politisk baggrund var helt i orden, da det foregik, mens man selv var minister. Men nu har man travlt med at kaste om sig med beskyldninger og sten, selvom man selv bor i et glashus. Hvis man er så bekymret for tilliden til politikerne, ville det her nok være et godt sted at starte en forandring.

Og lad det være mine sidste ord til indledningen af samrådet.